

حمایت از دانش آموزان 2e که مبتلا به اوتیسم هستند

دانش آموزان استثنایی-مضعاف (2e) که مبتلا به ناهنجاری اسپکتروم اوتیسم (ASD) هستند دارای توانایی های بالایی هستند و ممکن است همچنین با مشکلاتی از جمله برخوردهای اجتماعی؛ وظائف و عملکردها؛ رفتارهای تکراری؛ غیر انعطاف پذیر؛ و یا سلامتی روحی-اجتماعی (مانند افسردگی، اضطراب، کمالگرایی، سازگاری، و مقابله با حل مسائل روزانه) دست و پنجه نرم کنند. شرایط هر دانش آموزی که مبتلا به ASD است خاص می باشد و ممکن است مستلزم توصیه ها و مداخلات منحصر بفرد باشد. آگاهی از برخی از چالش هایی که دانش آموزان اوتیسم تجربه میکنند میتواند به مدارس و معلمین کمک کند تا پشتیبانی و حمایت های صحیح را برای دانش آموز فراهم کنند.

برخوردهای اجتماعی

مشارکت در برخوردهای اجتماعی لازمه شناخت صحیح روحیات خویش و دیگران است، سپس پاسخگویی به آن با یک رفتار صحیح و پسندیده اجتماعی. این فرآیند میتواند برای دانش آموزی که مبتلا به ASD است در موقعیتهای مختلف چالش برانگیز باشد، از قبیل دوره آموزشی، یا موقعیتهای نا آشنا یا غیر ساختاری (مانند انتقال، وقت ناهار، زنگ تفریح، فعالیتهای فوق برنامه) و هنگام کار با گروه. تقویت مهارت در برخورد های اجتماعی می تواند تأثیرات اجتماعی و عاطفی و تحصیلی را کاهش دهد.

اقدامات:

- بوجود آوردن یک فضای احترام آمیز و امن در کلاس تا حس مشارکت و حساسیت به تفاوتها را افزایش دهد.
- استفاده از نقاط قوت و علایق در تجربه های آموزشی ساختار یافته که نیاز به مشارکت دارد
- ارائه دستور العملهای گام به گام صحیح و استراتژییک برای ایجاد مهارت در بکارگیری تعاملات اجتماعی (مانند داستانهای اجتماعی بر اساس سن، بازی نقش، تمرین در درک حرکات بدن و تجلی حالات چهره، چشم انداز و روشن بینی). پس از برخوردهای اجتماعی، لحظه های آموزنده قابل توجه را مشخص کردن و نظرات و بازخوردها را با دانش آموز به اشتراک گذاشتن.
- ایجاد امکانات برای تعاملات اجتماعی مثل ناهار دسته جمعی، کلوب ها، و برنامه های دوستانه با رفقا. فعالانه در گفتگو های اجتماعی شرکت کردن مثل شروع بحث و گفتگو و یا آموزش صحبت کردن به ترتیب نوبت.

پاسخ به محرکهای محیطی

دانش آموزان استثنایی-مضعاف مبتلا به اوتیسم ممکن است با انعطاف پذیری هوشی و شناختی مشکل داشته باشند که در نتیجه آن با برنامه ریزی، سازماندهی، تکمیل وظائف و ضوابط اجتماعی/ روحی مشکل خواهند داشت.

اقدامات:

- تعلیم استراتژی ها به دانش آموز جهت حمایت از برنامه ریزی و سازماندهی (مانند تمرین امورات روزانه، مهارت در تنظیم زمان، استفاده از نمودارها و تقویم، نشانه های غیر وابسته و پیشنهادات، مدل مهارتهای جدید و ارائه نظرات و بازخوردها بطور مرتب).
- در نظر گرفتن گزینه هایی برای دانش آموزانی که نیاز دارند محرک های محیطی آنها برانگیخته شود (مانند زمان ناهار، زنگ ورزش و اجتماعات).
- به دانش آموز اجازه داده شود تا در ساعت استراحت مشغول انجام کارها و عادات شخصی باشد برای مثال، بازی کردن، قدم زدن، گوش دادن به موسیقی، یا صحبت درباره موضوعات مورد علاقه.
- حمایت از رفتارهای مثبت، همراه با پاسخ های غیرواقعی، قابل پیش بینی و تشویق برای دانش آموزانی که سخت تلاش می کنند تا احساسات خود را کنترل کنند، بسیار حائز اهمیت است.

نیاز به پیش بینی/ افکار محکم

دانش آموزان استثنایی-مضاعف که مبتلا به ASD هستند ممکن است در تفکر و اندیشیدن انعطاف پذیر نباشند و ممکن است نتوانند خود را با حوادث و رویدادهای غیر مترقبه مانند تغییر برنامه روزانه وفق دهند.

اقدامات:

- درک اینکه عدم انعطاف پذیری میتواند به اضطراب ربط داشته باشد نه به لجبازی. یافتن راه حل مناسب که از ایجاد شرایط دشوار جلوگیری کند.
- برخی از دانش آموزان مبتلا به اوتیسم ممکن است از آموزش واضح و صریح انعطاف پذیر بودن بهرمنند گردند.
- کمک های بصری که با برنامه و دستورات لازم همراه هستند به دانش آموزان در تغییرات و رویدادهای استرس آور (مضطرب کننده) کمک میکنند.
- ارائه نظرات مثبت هنگامی که دانش آموزان از خود انعطاف پذیری نشان می دهند.

اضطراب:

دانش آموزان استثنایی-مضاعف که مبتلا به ASD هستند ممکن است دچار اضطراب شوند که میتواند برای روی عملکرد تحصیلی آنها تأثیرگذار باشد که بعنوان یک ناتوانی آموزشی به شمار میرود. منشاء احتمالی اضطراب ممکن است شامل موارد زیر باشد: فقدان کنترل بر محیط، تغییرات در عادات روزمره، مشکل در پردازش محرکهای محیطی، فوبیا، ترسهای ناشی از شکست، و یا ضربه ای که در گذشته در مدرسه و یا از سوی همسالان تجربه کرده است. آگاهی از منشاء احتمالی اضطراب و ایجاد توانایی مقابله و دفاع شخصی در دانش آموز نکاتی هستند که اطمینان حاصل می کنند دانش آموز قادر به یادگیری است.

اقدامات:

- آموزش مهارتهایی که به دانش آموز می آموزند چگونه خود را با تغییرات وفق دهد و مشکلات روزمره را حل کند (مانند تغییر در برنامه روزانه، شرکت در اجتماعات، تمرین بحران آتش سوزی).
 - ارائه راهکارهایی برای پشتیبانی از انتقال و تغییرات (مانند دستگاههای دقیقه شمار، برنامه ریزها و تقویم های بصری، علامات و نشانه های بصری و کلامی)
 - ایجاد ظرفیت برای شناخت و واکنش دانش آموز هنگامیکه احساس اضطراب میکند (مانند تکنیکهای شخصی، تنفس آهسته و عمیق).
 - آموزش مهارتهایی که دانش آموز را وادار میکند بدنبال کمک و دفاع شخصی بگردد.
- اضطراب شدید ممکن است منجر به غیبتهای جدی، ترس از مدرسه، امتناع از مدرسه رفتن و یا ترک تحصیل شود (US Dept. of Ed, 2013-14). والدین و مسئولین مدارس باید از این تغییرات در گفته ها و اظهارات دانش آموزان 2e آگاه باشند و بدرستی پیگیر شوند. روانشناس مدرسه، مدد کار اجتماعی مدرسه، مشاوران مدرسه میتوانند در صورت ضرورت اطلاعات و مراجع خارج از مدرسه را در اختیار والدین قرار دهند. والدین همچنین میتوانند با نمایندگان بیمه خود و مراجع موجود در جامعه مشورت کنند و در صدد کسب منابع اطلاعاتی (خارج از مدرسه) باشند.

برای اطلاعات بیشتر بخش سلامت روحی و مراقبت را در وب سایت FCPS مشاهده کنید

<https://www.fcps.edu/resources/student-safety-and-wellness/mental-health-and-resiliency>

مراجع

Dawson, P., & Guare, R. (2018). *Executive skills in children and adolescents: A practical guide to assessment and intervention*. New York: Guilford Press.

Hughes-Lynch, C. E. (2010). *Children with high-functioning autism: A parents guide*. Waco, TX: Prufrock Press.

Silverman, S. (2014). *School success for kids with high-functioning autism*. Waco, TX: Prufrock Press.